

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 4 Korona
Fél évre . . . . . 2 Korona
Negyed évre . . . . . 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

A vágóhid.

Lapunk mult számában „Mindszenti“ név alatt valaki rámutat azon kellemetlen állapotra, mely a vágóhid táján évről évre a nyári időszakban előáll.

Osztjuk teljesen „Mindszenti“ nézetét, de velünk együtt osztozik nézetében e községnek minden polgára.

Igaza van levélírónak, hogy a vágóhid a mostani helyén közegészségi szempontokból nem maradhat, tehát orvos-rendőri szempontból távolítandó el.

Hiszen a temetővel is kifelé terjeszkedik a község, s nagyon helyesen, már pedig a temető kevesebb veszélyezteteti a közegészséget, mint a vágóhid.

Jól mondja levélíró, hogy a vasuti utca sétányává lett a mindszenti közönségnek, de nem-e szatirája minden sétahelynek azon körülmény, hogy a vágóhid illatos (?) tájékaról a közönségnek jó magyarsággal szólva „laufsritt“-ben kell menekülni?

Miért mindezt türni? Mindszent kivetkőzött a régi maradiságából, másfél évtized alatt örvendetes előhaladást tett minden téren: vasutja összeköti a nagy világgal, újabb épületeivel kilépett a kis falvak sorából. tanügyét oly pivóra emelte, minön a szomszéd nagy városok iskolái állanak, piacza rendezett s a vasut megnyilta óta keresett, szóval minden, mit e községben szemügyre vesz az idegen, a haladás jellegét hordja magán.

Eppen ezért miért türnök azt, hogy midön az idegen látogatók megállanak a köznapiasságából már teljesen kivetkeztetett külső tágas piac, illetve vásárterünkön, hol a régi pocolya szép térré lett, hol az új épületek, az „Ujvilág“ sűrű fái nem megvetendő fotografiával tárulnak a szem elé, ilyes megjegyzéseket tegyenek: „szép tágas tér, jól fest, de kár, hogy a község miazmákat termel itt vágóhidjával.“

Napjaink jelszava: közegészség;

a hasznosnak egyesítése a széppel, a czélszerűvel.

Reméljük is, hogy felszólalásunk nem hangzik el a pusztába kiáltó szavakként s ezt annál inkább reméljük, mert hiszen községünknek van érzéke ahhoz, hogy belterületéről eltávolítsák mindaz, a minek fenállása közegészségi törvényekbe ütközik nemcsak, de mi egyáltalán inesztetikus voltánál fogva ma már a község falainál fen nem tartható.

Emlékezünk még, hogy a multban mészárosaink saját házuknál vágtak. E rossz szokás törölve lett s bizonyára indokolt körülmények indították hatóságunkat oda, hogy a közvágó hidat kitegyék azon helyre, ahol ma van. De ugyanazon okok, mik ezen eljárást szükségessé tették, ma is fenállanak s körülményeink megváltozván, ma már azt indikálják, hogy a közvágó hid a mai helyéről is telepíttessék el a községtől távolabb eső helyre.

Levélíró azt javasolja, hogy vigyék a vágóhidat az epreskert végére. Ebbeli nézetét nem osztjuk, mert jöhet idő, midön a hatóság közegészségügyi tekintetekből nem türendi meg, hogy a vágóhid nyilt országut tövében veszedelmeskedjék. Részünkről helyesebbnek látnók, ha a vágóhid a tófenékre, a Kureza tájára vitetnék, vannak ott kopárabb helyek, hol a jószág soha sem jár, s így a vérszag azt sem gátolná a legelésben.

Részünkről is felhívjuk e körülményekre a járási orvos ur figyelmét.

Közgyűlés.

Községünk képviselő-testülete f. hó 22-én tartotta márczius havi rendes közgyűlését, mely iránt a képviselők nem tanusítottak valami nagy érdeklődést, ami érthető is, amennyiben a 7. pontból álló tárgysorozatnak egyetlen pontja sem volt vitás kérdés.

A közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

1. A szentes hódmezővásárhelyi helyi érdekű vasuti érdekű h. elnökségének értesítése, melyben adhatja Mind-

szent községgel, hogy az elmult év július - szeptember havi tiszta jövedelmének osztaléka 1090 frt.

Tudomásul vétetett.

2. A járási szolgabírói hivatalnak Székesi József illetősége ügybeni kiadványa.

A képviselő testület mivel Székesi Józsefet mint Mindszent községi lakost soha nem ismerte, e községben soha adót nem fizetett, illetőségét nem ismeri el.

3. Tömörkény község képviselő-testületének az elválás következtében Tömörkény községnek jutott ingatlanok tulajdonjogának Tömörkény község nevére leendő telek-könyvi bekebelezéséhez alkalmas okirat kiadása és azon ingatlanokra bekebelezett zálogjogok kitörlése iránti intézkedés tárgyában történt határozata.

A közgyűlés Tömörkény község ezen óhajának eleget óhajtván tenni, megbizta az előljárókat, hogy ez ügyben a szükséges okiratot készítsék el és szolgáltatassa át Tömörkény községnek.

4. Az itteni elemi négiskolák gondnoksága 6., 10. és 16. sz. a. végzéseit megküldi.

A gondnokság 6 sz. a. végzése a mult év szeptember, október, november és december havairól összeállított számadási test megvizsgálásáról szól, melyet teljesen rendben talált 10 sz. a. a közgyűlés elé terjeszti a gondnokság nagyságos dr. Tergina Gyula tanfelügyelő ur azon levelét, melyben köszönetét fejezi ki a volt községi iskolaszéknek a tanügy érdekében tett 30 éves munkálkodásáért. Tudomásul vétetett. A gondnokság 16 sz. a. végzésében értesíti a képviselő-testületet, hogy ugy a belterületi, mint a tanyai iskolák tantermeinek tisztogatási atalányul egyenkint 60 koronát állapított meg.

E tárgynál vita keletkezett s többek hozzászólása után Kovács Imre indítványa fogadtatott el, mely szerint a közgyűlés a tantermek tisztogatásáért egyenkint 50 korona atalányt állapított meg.

5. A járási szolgabírói hivatalnak Székesi József illetősége ügybeni kiadványa elrendelését tudató végzése.

Tudomásul vétetett.

6. Az előfogatozásnak bérbeadása tárgyabani árlejtés jegyzőkönyv.

Az előfogatozást az eddigi fogatos, Berkecz József 850 forint összegért vállalta el.

7. A kéményseprési ügy rendezése tárgyabani bizottsági jelentés.

A képviselő-testület elfogadta az ez ügyben kiküldött bizottság és özv. Müller Jánosné meghatalmazottja: Walter József között történt megegyezést, mely szerint

a község belterületén, valamint a tanyai iskolák épületein a kémények sepréséért 750 frtban állapodtak meg.

Több tárgy nem lévén, a közgyűlés véget ért.

Ünnepély.

Lélekemelő ünnepélyt rendezett a hó 18-án Vitos Jánosné urhölgy a magániskolai növendékek által. Az egész ünnepély a legkellemesebb a legmegkapóbb benyomást tette az egybegyűlt közönségre. Valóságos varázs alatt voltunk. Csodálkozásunk a program pontjai szerint folyton nagyobodott, úgy, hogy mintegy megbüvölve hajlottunk meg Vitos Jánosné urhölgy szellemi nagysága előtt. Igen! Szellemi nagyság kell ahhoz, mikor a száraz tantárgyak jégkérget megtörve, nemcsak a szellemet, de ezek alapján a szépet, a jót, a nemest oltja tanítványai szívébe. Hisz elfelejtette velünk, hogy növendékekkel állunk szemben, mert az a finom modor, a könnyed társalgás, a szellemi fejlettség, a tiszta izlés s az összhangzó játék, mely az egész előadást átragyogta — elragadva bennünket — bevégzett tényezőkké emelte azokat, akiket „növendékeknek“ neveznek.

Az ünnepély lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Pontban 5 órakor már szorongásig telt volt a nézőtér. Ott láttuk Mindszenti község színe javát. Egynegyed 6 órakor felgördült a függöny. Fesztői csoportozat állott a színpadon. E csoportnak beszélt Gelsy Vilmácska Márczius Idusáról szép szabados előadással, egyszersmind megnyitván az ünnepélyt a Hymnus énekével.

Ezután következett „Herczegné egy

óráig“ színmű. Igen szépen alakította Gelsy Vilmácska az özv. Feketéné tanítónét. Leányát Mártát, Baksay Etelka alakította. Igazán bámulatba ejtette a közönséget azaz otthoniasság a színpadon, a lelki állapotokat oly élénken érvényre juttató alakításai s kedves csicsérgése. Zelma és Ilma hercezkisasszonyokat Hajnal Laurácska és Falábu Etelka alakították igen szellemesen és sikerülten s mondhatjuk nagyon szépen tréfálták meg a kis Mártát. Juliskát Könnyű Annuska alakította igen szépen. Pappál Etelka meg nagyon helyre kis inas volt.

Ezt követte „Szép Ilonka“ melo-dráma melyben Gelsy Vilmácska mutatta be tökélyét a szavalás terén. Szép tiszta és értelmes volt szavazata s nagy hatást keltett. Az ének részeket Gelsy Mariska urhölgy énekelte kellemes csengő hangon. Ugy a szavazatot, mint az éneket Vitos Jánosné urhölgy kísérte zongorán nagy precizitással.

Ezután Gelsy Vilmácska monológja jött sorba. Bizony avval a daczos kis fejcskéjével jóízűn megnevettette a közönséget és igazán sajnáltuk, hogy az a bizonyos levél miért nem jött valakitől. A papára meg előre is haragvunk, mert bizonyosan felsőbb iskolába adja Vilmácskát, s akkor ne a lesz aki ilyen kedves kis leány szeszélyeivel gyönyörködtesen bennünket. Igazán rossz a papa, no de bizzunk a kedves mamában.

Ezt követte „Hamupipőke“. Nagyon érdekes darabocska volt. Könnyű Annácska remek szép hamupipőke volt. Az a szomorú arczokkája valósággal sajnálatra indított bennünket s valóban kezdünk haragudni kegyetlen mostoha anyuskájára, kit Büchler Erzsike alakított. Hát még a mostoha mama édes leányai. No azok voltak ám

még hadd el hadd! Az egyiket Falábu Etelka, a másikat Pappál Etelka alakította. Nagyon rossz testvérek voltak. Alig hagyták szóhoz jutni a kis hamupipőket. Hát még mikor nem ők lettek a királyfi felesége, az a remek indulatoskodás s szerencse hogy elájultak, mert különben, ha kezeskéik közé jutott volna a királyfi talán... Nagyon szép és elragadó királynő volt Büchler Irmuska, ki szerepét kitűnően s méltósággal játszotta. Bemre való királyfi volt Hajnal Laurácska ki szinte sikerülten adta szerepét Altwer Jozefa lelkiismeretes udvarmester volt s nagyon szépen játszott. A tündér királynőt Büchler Erzsike adta igen jól és kecsesen. A tündér királynőnek igen csinos és enniváló tündérkéi voltak. Ezek az aranyos tündér babuskák voltak: Büchler Ilonka, Gémes Etelka, Pity Ilona, Schvarcz Böske, Szóbl Ilonka és Vitos Macza. Mig a tündérkéik szépségökkel és énekekkel hódították meg a közönséget, addig az „Urak“ büszke komoly magatartásukkal vonták magukra a figyelmet. Ezek az „Urak“ az udvarias-ság és lovagiasságot a tökéletesség legmagasabb fokára vitték. Nem is adták alább mint azzal, hogy mindegyikőjük meghajtottta magát egy tündérke előtt. Ezek az „Urak“ a kik a tündérkéik kegyeibe részesültek voltak a következők: Diamant Kari, Hajnal Náci, Falábu Laczi, Novák Jankó, Papp Gyuricza, Pity Pistika, Szóbl Laczi, és Vitos Gerőke.

Ezt követte két szép élőkép. Az első volt az „Orangyal“. Büchler Ilonka a kis szőke haju meg Schvarcz Böske a kis fekete haju babácskák addig játszottak szép babájokkal, mig elaludtak, hogy pedig alvás közben a székről le ne essenek, megjelent felettük egy nagyon szép orangyal-ka Gelsy Vilmácska személyében.

TÁRCSA.

Hamar büntet az Isten!

Népies dráma 1 felvonásban

Történik a jelenkorban egy csárdában, Mihály gazdánál.

Műkedvelők részére írta:

Humay Nándor.

(A három cigány egymásra néz s vállukat vonogatva integetnek, hogy nem tudják)

No mégsem huzod!

Gazzi.

Kérem tessék csak zsongedezni mindjárt huzom.

I-ső legény.

Hát sarogba móré, ozt ne nyikorogjon ám a hegedü.

Bandi.

Kirem, kirem nem vagyunk mi holmi tapasztalatlan cigányok, tudjuk mink mán mikor kell nyikorogni a hegedünek.

I-ső legény.

Ne politizálj, hanem ide aztán aszongya:

Enek.

Nem jó mindig minden este a fonóba [eljárni.

Menyecskékkel leányokkal a kapuba [oziczázni.

En is addig, addig, addig, addig csi- [ozáztam,

Hej haj rabja lettem, hej haj fogoly [lettem,

Magamra nem vigyáztam.

VII-ik jelenet.

(Borcsa az éde. anyjával).

Borcsa.

Gyék! gyék! Mondtam én, hogy Pista hangját hallottam!

(hadarva).

No hiszen szépen csinálja kend megígéri, hogy velem jön a vásárra, megígéri, hogy nem mulat, megígéri, hogy szeret, megígéri, hogy

(sirva.)

megígéri amit megígért, de nem tartja meg, elszökött elütem, itt mulat a csárdába, itt iszik oszt már nem is szeret, pedig azt se mondta még a tisztelendő ur Amen. Jól van hiszen megbánja kend ezt.

(Erősen kiáltva).

Jön-e vagy nem! mer én mán mék!

II-ik legény.

Hehehe! Megmondtam ugy-e Pista, hogy előbb oldalba rugnak téged, mint te a világod. Hehehe.

I-ső legény.

Kedves mátkám ne ríj hát, mint csöndes eső, aszondod megyünk, hát megyünk! Isten áldjon meg fiuk! kormáros ur mit fizetek?

(néma taglejtés között fizet).

Marczi.

Kiröm tekintetes ur, hát a nótáért nem tetszett kérdeni mi jár?

Borcsa.

Ez ni

(nyakonüti).

Hát még a vásár előtt cigánynak is fizessen. Hejnye! E vóna még szép.

I-ső legény.

(mátkája tuszkolja kifelé).

No fiuk nem jöttök!

(el).

Kari.

Dehogy nem, menjünk, menjünk!

(készülődnek, a cigány kéreget, de senki sem fizet, mindegyik a másikra mutat).

Ferke.

En bizony nem megyek!

(Ferke marad a többi el).

No móré ide, ozt huzzad nekem!

Bandi.

Hát! ? kéne! ? a nóta! ? hogy kend se fizessen! ? Nem huzok biz én ha mindjárt a menydörgös...

Ferke.

(Galléron ragadja, a máik kettő kiugrik az ajtón).

Mit mondtál?!

Bandi.

Kirem az urat eresszen el, huzom én ha a többi nem is huzza.

Ferke.

(elereszt).

Huzzad a nótámat, azt hogy...

Bandi.

(ajtóig fut s visszakialt).

Huzám ám a kötelet a kend nyakára. Potya muzsika nincs, fizess ha mulatni akarsz!

Ferke.

(gyors lépést tesz a cigány felé, de az becsapja az ajtót s elfut).

A második volt „Szabad-sajtó“, melyet az összes növendékek mutattak be. Igen megkapó volt. A csoportot ügyesen összeállítva s egész összhangjában festőies szép volt. A bemutatás alatt Gelsy Vilmácska szavalt egy rövidke költeményt. Az előképeket görög tűz mellett mutatták be.

Ekkor a vendégsereg köréből főtisztelendő Keller Lajos plebános ur Mindszenti község diszpolgára állott fel szólásra s beszédében Vitos Jánosné tanárnő érdemeit méltatta és elismerését fejezte ki azon vas akarat és szorgalom felett, melyel oly kellemes estéhez juttatta a közönséget, kívánva, hogy a jó Isten engedje, miként még számos éveken át, ily gyönyörű előadást rendezhessen. Nagy éljenzés követte a szavakat, mintegy hálálul Vitos Jánosné tanárnő nagy és fárasztó munkájának elismerésül.

Vége lévén a mindvégig gyönyörködtető előadásnak, — melyben, minden szereplő kivívta számára az „Egri“ nevet. Következett a „Battyuk“ tartalmának elfogyasztása. Ugyanis a jó mamácskák gondoskodtak a kis szereplőkről s megterhelt battyukat küldtek részükre. Ezeknek a battyuknak az árnyékában pompásabbnál pompásabb étkek pihentek az egész előadás alatt. Azonban minthogy törvény az, hogy a mi a világon van véget ér, ezek a battyuk is tönkre jutottak, mert lelkeiket a növendékek karöltve a vendégekkel jóízűen elköltötték, a test hüvelyét pedig a cselédek vitték haza tálak képében.

Ez alatt megjelentek a kis elárusítók s csakhamar el is adták tombola számjaikat. Nagy élénkség és vidámság közt huzták ki a számokat. Sok nyereségy volt köztük és értékes kis dolgok. A tréfa

sem hiányzott, mert ezek a mi vig növendékeink arról is gondoskodtak. Pl. az egyik tombola szám nyert egy skatujja hasznavehetetlen tollat. Oh ha tudták volna, hogy ezek a tollak mily gonosz árulkodók, talán nem is tették volna őket ily megtisztelő helyre. Bizony ezek a tollak sokat beszéltek. Az egyik pl. elárulta, hogy gazdácskájának szenvedélye a félordalt írás, a másik meg iszonyuan ki volt ficzimitva. Kérdeztem tőle, hogy talán részt vett az Angol—Bur háboruban? A szegény toll erre nagyképen panaszkolt, hogy gazdácskájának a magyart németre fordítás közben nem jutott hirtelen eszébe a megfelelő német kifejezés s ezért indulatosan úgy megszurta velem az asztalt, hogy kénytelen voltam beléhalni. stb. stb. Több ily tréfa dolgok is voltak még, melyek igen kedélyes hangulatba hozták a közönséget. Ezt követte azután egy kis tánczocska, mely alatt egymás után tűntek el a kis tündérékkel az „Urak“ otthon természetesen tovább álmodva a szép estélyt. A kedélyesség és vidám hangulat átsapott jókedvébe s a késő éjjeli órákban ért véget ez a lelkes és szívet nemesítő gyönyörű szép ünnepély.

E helyen mondunk köszönetet Vitos Jánosné urnőnek fáradságáért, melyel oly kellemesen meglepett bennünket. A szereplőknek pedig egytől-egyig gratulálunk és sok sikert kívánunk a jövőben is.

Humay.

VEGYESEK.

— Alapító levél átnyújtás. F. hó 22-én Anyáson a boldogult Károly örgrófért gyászmise volt, mit Keller Lajos mind-

szenti plebános mondott, Sipos Imre sándorfalvi plebános segédlete mellett. Mise után közvetlen átnyújtotta az előjáróság Orgróf urnak a bold. Károly örgróf nevére tett alapító levél két példányát, egyet t. i. az örgrófné ő excellentiája számára is. Mindezt az örgróf ur lelki örömmel fogadta s bizonyára megsomorodott szívükre enyhítő balzsamként hatott az alapítvány levél átnyújtása. A misén részt vettek örgróf ur s főuri neje s azonkívül öcsöse Alfonz örgróf, a tisztí személyzet s Mindszenti község előjárósága közül Pap Akos, Koncz Lajos jegyzők s Fülöp János II-od bíró, ki a betegen tekvő Tóth Mihály bíró helyettesítette.

— Munkásaink. E hó 19-én a délutáni vonatnál nagy élénkség volt. Hatvan mindszenti munkás utazott el Morva határra, hol vasutépítésnél a földmunkálatot végzik.

Munkájuk annyiban üt el a szokásos kubikolástól, hogy ez uttal talicskára nem lesz szükségük, csak ásó és lapátra, mert a lórékat kellend teli háyniok földdel, miket aztán a gőzgép vontat rendeltetések helyére. Lóreját 28 fillérjével fizeti a vállalkozó. Munkásaink számítása szerint erőltetés nélkül 2 korona s 80 fillérre rádolgozhat egy munkás. Ugyan e munkánál a munkások egy részének magának kell a lórékat bizonyos távolságra tolni, a teher lejtőnek megy s lórejától fizetnek 32 fillért. E munka s az érte járó díjjal munkásaink megvaannak elégedve.

VIII-ik jelenet.

(Juczi új oldalajtón jön.)

Ferke.

Adjon Isten szépséges jó reggelt kis galambom!

Juczi.

Adjon ám, én ugy akarnám!

Ferke.

(megakarja ölelni).

Adj egy csókot rózsám.

Juczi.

Ne izéljen kend! Más babáját nem illik ám ölelgetni. Van mán nékem aki ölelget, azt ha kell adok neki csókot is, de kendnek nem ám, a ruzsámnak mög azir nem adok, mert azt elvitte az a fenye masina a Bosniába való országba katinának.

Ferke.

Na ruzsám ha ugy állunk, akkor Isten áldja meg korcsmáros ur, én is még a többi után, te néked meg ne gondód, hogy hozok vásár fiát, hoztam volna, de nem hozok.

Juczi:

Nem is kell csak menjen mer még megszónak kend végett, hogy ruzsám van, oszt kendel össze áltam hipepotyázni.

Ferke.

Isten áldja meg magukat.

(Ferke el)

Julis asszony.

Juczi takarits össze szép tisztán! Mink meg gazdácskám számoljuk össze mit vettünk be.

Leülnek egy asztalhoz csöndben beszélgetnek Juczi

meg tesz vesz. A szintér fokokint elsötétül, kívül szél hallatszik továbbá éneklés, esöngés, füttyülés, trombitálás. Szóval az egész hazavonuló vásárosokat juttatta érvénybe.)

Mihály gazda.

Bizony, bizony fiam e még nem elég az árendásnak. Fele sincs meg én nem tudom mit tegyünk.

Julis asszony.

Oh jaj, azt látja kend még csak felénk sem néz senki.

IX. jelenet.

Vári József és leánya.

Vári.

Adjon Isten a mi nincsen. Dicsértés-sék! Hasznos foglalkozást! Jaj de kutya hideg van ozt még messze az ut, gondoltam be jövünk melegedni ozt majd tovább menjünk. Hozzon csak egy üveg jó borocskát, ülünk ide kis lányom! Ugy-e megmondtam, hogy ne gyere el, látod meg is fázol el is fáradol, hej pedig még visszafelé sok ám az ut.

Mihály gazda.

Itt van Vári gazda! Ugy ugy falatozának s majd jobban csuszik a bor.

X. jelenet.

(Marika háló ruhába.)

Édes apám! ? fektessen le! ?

Jól van! gyere édes gyermekem. Hát álmos vagy? Mondd szépen jó éjszakát!

Mariska.

Jó étszakát! az egésznek!

(mindkettő el)

Julis asszony.

Ugy-e Erzsikém te is fáradt vagy?

Erzsike.

Oh nem nénike! fáradt bizony nem vagyok, hanem álmos.

Vári.

No ugye mondtam!

Julis asszony.

Ne bosszankodjék Vári gazda, lefekhet, Erzsike elfér az én kis lányom mellett.

Vári.

Jól van no, akkor bizony én sem még tovább majd meghálok én is itt, majd reggel korán tovább megyünk.

XI. jelenet.

Mihály gazda.

Mán is alszik mint a tej! elfárad egész nap a sok ide-oda futásba no meg ma a vásárba is mindig talpon volt.

Julis asszony.

De nem csak Marika, hanem Erzsike is álmos, azt mondom elfér Marika mellett s Vári gazda is meghál csak valahol s majd reggel tovább mennek hátha jobb is lesz az idő!

Mihály gazda

Jó jó helyes, hiszen a kutyát sem kergetik ki ilyen időben. Van hely csak tessék jönni.

Vári.

Ugyan, Uram! hanem még egy kis bajom van!

Mihály gazda.

Mi a? talán...?!

Vári.

Nem a! Csak hát tudja Mihály gazda 2 szép ökröt vittem a vásárra!

(Folyt. köv.)

Tegnap, vagyis 21-én ismét 52 egyén távozott községünkben és pedig 32 férfi s 20 nő. Ezek Sáros megyébe vitettek Hohenloha herceg birtokára. Nevezett herceg palotát épített, melynek építésénél a mindszentiekből negyvenen lesznek elfoglalva; tizenkettő pedig a gazdaságban nyer alkalmazást. E hó 19-én községünkben idözött Oberle Frigyes, Hohenlohe herceg gazdasági intézője s az 52 egyénnel megkötötte a szerződést a következő eredményel:

A szerződés szól 8 hónapra, a férfiak havi díjt kapnak és pedig 36 koronát, 45 liter rozs lisztet, 25 liter tiszta buza lisztet s öt liter pálinkát havonként, de a pálinkát már szerződésileg készpénzben kívánják kivenni, a mi az ottani pálinka árak szerint 3 koronát tesz havonként. Az asszonyok napi 1 korona díjt kapnak s ugyanazt a konvencziót mint a férfiak, ezen kívül lakás és tüzrevalót kapnak s ingyen utazást oda és vissza. Gyermeküket magukkal vihetik, sőt miként az intéző kijelentette már a 8-10 éves gyermekeket fel fogja gyermek által végezhető munkára a gazdaságban használni, mely munkáért a gyermekek külön fizetésben részesülnek. E munka nemcsak hogy kielégítő existenciát nyújt az illetőknek, de különösen a 20 férfi, kik feleségeikkel egyetemben nyertek alkalmazást, s hó alatt szép kis összeget takaríthatnak meg. A szerződésben ki van kötve, hogy a részeges, izgága s rakoncátlan ember azonnal elfog távolíttatni s hazatolonoztatni. Bizunk munkásaink józanságában, hogy községünknek becsületet fognak ott a távolban is szerezni s nem fognak alkalmat adni a munkaadó elégedetlenségére. Ugy alkalmazkodjanak, hogy községünket más-kor is felkeressék a munkaadók s bizonyos elszívesítéssel keressék fel a mindszenti munkásokat.

Még csak azt jegyezzük meg, hogy e munkák megszerzésében Mezőfi Vilmosnak semmi része nincs, hanem igenis hála köszönés és elismerés illeti meg Pap Akos urat, községünk főjegyzőjét, ki egész odaadással csügg munkásaink érdeke s jólétének előmozdításán.

Az ő feje fájt s az ő iróttala kopott azért, hogy a fentemlített előnyös szerződések napvilágot láthattak, nem pedig azé a bizonyos Mezőfi uré (?) kiról az áll, hogy hozni nem hoz semmit, de vinni vis ha adnak valamit.

— Halálozás. A helybeli izr. lelkész Böhler Gyula urat mély csapás érte. E hó 19-én ipa — ki zentai rabbi volt — meghalt s miután a lelkész ur ipa temetésére távozott, az izraelita hitközségnél 20-án szervezett Kossuth gyásznapély elmaradt. — Szentesen Nyiri Sándor föld-birtokos f. hó 18-án, élete 72 ik évében elhunyt, benne Nyiry Gyula szolgabíró ur — ki még a múlt évben községünk lakosa

volt — édes apját gyászolja. Fogadják a sujtottak szomorú részvétünket.

— Reformok. Urverdetesen értesülünk, hogy a váltásügyi bizottság még a tavaszon ki fogja a nagy pinczét javíttatni s tisztogattatni. Nagyon helyes! itt is van már ennek a 12 ik órája! Az Ujvilág vendéglő is sorsot fog cserélni, legalább az hírlik, hogy azt a község ovodává vagy gyermek menhelylyé fogja alkalmazni. Ez épület önként az utóbbi cél szolgálatára kínálkozik.

— Tömörkény. Már egy év óta éles vita folyik a tömörkényi képviselő-testület s a tömörkényi egyház közt. A dolog lényege ez: midőn Tömörkény önálló község lett, az egyház tekintettel a község kezdetleges állapotára a templom teret, — mint telekkönyvi tulajdonos, — ideiglenesen átengedte piacztérnek. Tömörkény azonban a tér tulajdonosának léptette magát elő s a telekkönyvi tulajdonos jogait nullifikálta. Ez ügyben e hó 22-én volt a tárgyalás. Mátéfy Kálmán csongrádi főszolgabíró tapintatos eljárása — melylyel a tanácskozást vezette — biztos reményt nyújt az ügy békés megoldására. Javaslatára úgy Keller Lajos plebános, mint a tömörkényi egyház képviselője, mint Tömörkény belenyugodtak. Ez ügyre még visszatérünk.

— Széll Kálmán sikerének titka. Köztudomásu dolog, hogy Széll Kálmán a belügyminiszteri tárcát ideiglenesen magának tartotta meg, azzal a szándékkal, hogy a fuzió után azt vagy Apponyinak, vagy Horánszkyknak juttassa. Tervét azonban nem valósíthatta meg, mert a belügyminiszterségre Szilágyi Dezső is aspirált. A helyzet most is változatlan s a miniszterelnök igen jól tudja, hogy akár Apponyit-Horánszkyt, akár Szilágyit teszi meg belügyminiszterre, a szabadelvű pártban szadás áll be, mert a csalódott miniszterjelölt és pártja az ellenzékbe megy át. Így hát Széll Kálmán a belügyminiszteriumot tovább is maga vezeti s ez idő szeriat legfőbb gondját az képezi, hogy a tárczára éheseket csitítsa s türelmetlenségüket ellensúlyozza. Hogy ezt elkerülhesse s hogy a párt zugalódás és elégedetlenség helyett jó kedvű legyen s a jelennel megbéküljön arra igen zseniális módot eszelt ki. Semmit sem tett egyébként mást, mint azt, hogy a szabadelvű párt tagjai számára a legvigabb éleclapra, a Mátyás Diákra előfizetett s így a szabadelvű párt tagjai most (olvassván a Mátyás Diákot) állandó jókedvben vannak s harsogó kacajaik közt a belügyminiszterség kérdésének eldöntésére nem is gondolnak. Mindehez csak azt tesszük hozzá, hogy a Mátyás Diák előfizetési ára negyedévre 3 korona s hogy a kiadóhivatal (Budapest, Sarkantyus-utca 3) ingyen küld mutatványszámot.

— Stefánia főhercegnő esküvője. A miramarei esküvő, ez a páratlanul magában álló frigykötés megtörtént. A belga király leánya, Rudolf trónörökös özvegye a kire még nemrégén úgy tekintettünk, mint a leendő magyar királyné, immár egy magyar nemesember Lónyai Elemér gróf hitvese s az 1848-iki nemzetgyűlés elnöke nővérének Pázmándy Vilmának a menyje. S meg kell adnunk, hogy a király leányból és a magya ifjúból, a mint ez a Budapest sikerült képén is látható, szép összeillő pár lett. Ugyancsak a Budapest-

ben volt először szemlélhető a főhercegnő asszony új otthonának, a bodrog-olaszi Lónyay kastélynak a rajza is, ugyszintén az esküvő színhelye Miramare is. Egyáltalán nincs ujság, a mely illusztrációkban is az eseményekkel oly egyforma lépést tartana, mint a Budapest képes politikai napilap. Aki a Budapestnek csupán az illusztrációt nézi meg: az a legfontosabb eseményekről már tájékozódhatik. De a Budapest más tekintetben is a legjobb és a legajánlatosabb napilap. Röviden, velősen benne van minden. Akinek, főkép a nyári időszak beköszöntével, nincs sok ideje az olvasásra de a hazai és külföldi eseményekről mégis tájékozódni akar: annak a legajánlatosabb a Budapest már olcsósága miatt is. A Budapest előfizetési ára ugyanis egy óra 2 korona, három óra 6 korona. A kiadóhivatal (Budapest, IV. Sarkantyus-utca 3 sz. a) szívesen küld kívánatra bár kinek mutatványszámot.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Lőwy István, Nagy Sándor, Ormándi József, Ambrus Erzsébet, Borsi József, Káló Vera, Kispál Katalin.

II

Meghaltak:

Zsótér Lajos 4 éves mellhártyalob. Vida Sándor 12 éves vizkór.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Van szerencsém Mindszenti község és vidéke közönségét tisztelettel kérni, miszerint

Szoba- és czimfestés

valamint

m á z o l á s

terén előforduló szükségleteikkel megbizni kegyeskedjenek.

Minden igyekezetem oda fog irányulni, miszerint szép és kifogástalan munkámmal, valamint legjutányosabb árszámításommal a n. é. közönség szives pártfogását kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel

Blum Sándor.

Lakás: Kovács Lázár urnál

Kis-utca.